

Espanya se separa de Catalunya?

Vaig ser a la Moncloa fa dues setmanes, en una delegació de vint eurodiputats del grup liberal del Parlament Europeu. El grup al qual pertany CDC fa anys que visita els governs que assumiran la presidència semestral de la UE. La propera presidència espanyola –la primera devaluada pel nou primer president permanent del Consell Europeu– encara no ha enviat cap programa detallat de prioritats, i per això la visita suscitava més expectació. El britànic Andrew Duff va fer sortir de polleguera la vice-presidenta Fernández de la Vega, en demanar-li quan Espanya reconeixeria la independència de Kosovo. A la ministra Elena Salgado no li van plaure gens les meves referències al comissari Almunia, que diu arreu que la crisi serà més llarga i dura a Espanya per culpa de les reformes que ZP no fa; i encara menys la meva poc patriòtica pregunta sobre la probable insostenibilitat del dèficit públic espa-

Ramon Tremosa

Economista (Universitat de Barcelona)

nyol previst del 2010 al 2012, del 10% al 12% del PIB anual (ara el dèficit és comprat pels bancs, que agafen diners a l'1% al BCE; el 2010 s'acabarà aquest recurs i l'interès començarà a pujar). Molt reveladors van ser el ministre Miguel Sebastián i el secretari d'estat per a la UE, Diego López Garrido. Aquest va fer un bon discurs sobre Amèrica (en va parlar sis vegades), sense citar la Mediterrània com a mar europea emergent. I el primer va fer constants apel·lacions als cotxes elèctrics i a les noves energies sostenibles sense esmentar la indústria tradicio-

nal, sobre la qual Europa va construït el canvi de model productiu. En preguntar-li si la presidència espanyola pensava europeïtzar l'amplada de via del tren de Portbou en avall, per a permetre el transport ferroviari de mercaderies, Sebastián es va mostrar com si mai no li hagués passat pel cap. En dir-li que, els darrers anys, semblava que els governs espanyols haguessin cercat en la construcció el motor principal de creixement, separant-se dels tradicionals motors industrials català, valencià i basc, no va donar una resposta contrària clara. L'aposta espanyola per fer de la *Travesía Central de los Pirineos* el primer corredor ferroviari de mercaderies amb amplada europea, que tants recursos rep del govern de ZP, confirma l'estratègia centralista de sortir directament a Europa marginant alhora els corredors mediterrani i atlàntic, per la possible desafecció futura de catalans i bascos. Qui es vol separar de qui?